

Crònica inauguració Festival Grec

Per arremangar-s'hi

Jordi Bordes

Barcelona

L'estiu esclata amb el Grec. Ho fa després d'un any en què el món de la fàranda ha sobreviscut amb limitacions als aforaments. Ahir el Grec lluïa de color viu a les butaques. Hi ha esperança. L'alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, hi va convidar la nova consellera de Cultura, Natàlia Garriga. I ja en són cinc (Ferran Mascarell, Santi Vila, Laura Borràs —que, ahir, hi va assistir en funcions de presidenta del Parlament—, Mariàngela Vilallonga i Garriga) en els set anys que Colau ha inaugurat protocolàriament el Grec. Ni Lluís Puig ni Àngels Ponsa van aguantar suficient temps al càrrec per poder assistir com a consellers al Grec, signe de la volatilitat política en aquests anys posteriors a l'1-O.

A diferència de l'any passat, la platea de l'amfiteatre Grec no ha desclavat cap butaca i no ha tapat l'estructura amb fulles de plàstic. Cal, això sí, mantenir la mascareta posada perquè tot i estar a l'aire lliure no hi ha prou distància de seguretat entre els espectadors de diferents bombolles. És evident que el que es va fer el 2020 va ser heroic (festivals internacionals de referència com Avinyó i Edimburg van cancel·lar el car-

Un instant abans de la inauguració oficial del Grec 2021 ■ JOSEP LOSADA

El festival ha convidat veïns del Raval per a una obra ambientada al carrer Robadors

tell). Ara, el 2021, *Carrer Robadors* proposa que ens arremanguem la camisa i que combatem els pous de silenci que hi ha entre la comunitat afrodescendent i l'autòctona, sense prejudicis. El protagonista del muntatge és un jove de Tànger que la vida expulsa fins a Barcelona. Ell s'adona que és més que totes les etiquetes que li posi la societat: El que el defineix és la seva experiència, no pas el seu passaport. L'obra, dirigida per Julio Manrique, incorpora quatre ac-

tors de procedència àrab. Aquests tant representen musulmans en una mesquita, sí, com infermers de la sanitat pública. És un pas ferm cap a una diversificació en els repartiments professionals. De poc més de dues hores de durada, l'obra té un ritme trepidant en aquest viatge iniciàtic de Lakhdar. Evita la pedrera i l'espai vegetal de l'amfiteatre folrant-lo amb unes parets on es projecta i es concentra una acció que sembla que és l'única sortida viable.

L'adaptació de la novel·la de Mathias Enard desestigmatitza esborrant tòpics i acosta els joves de la primavera àrab amb els del 15-M. Totes dues convulsions van ser incompletes i ara cal trobar més vies de trobada i de justícia social. El Grec del 2021 convida a arremangar-se, a fer política des del carrer.

Si el 2020 el Grec va voler homenajar el món sanitari oferint invitacions per a un espectacle intuïtiu, que apehava a l'emoció, a la bellesa, a l'art (*A tocar!*), aquest any s'ha convidat (tot i de restriccions) col·lectius del Raval. És hora que es normalitzin les platees amb un percentatge similar a la gent que es mou en el metro. Perquè això sigui possible calen, d'entrada, opcions per accedir a la cultura per a tothom i que les històries els interpel·lin. *Carrer Robadors*, certament, parla de les complicacions burocràtiques i socials per orientar la vida d'un immigrant. Però és una lluita que també pateix la Judit, jove estudiant que no sap com orientar la seva vida professional en l'escenari de crisi i retallades del 2012. Avui, l'escenari és un altre, però continua essent una incertesa com es passarà la crisi econòmica i sanitària els pròxims mesos i anys, el teatre només formula preguntes per reflexionar i arremangar-se. Per una causa i una altra. *Carrer Robadors* esclata compromís. ■

Alfons Cama: una novel·la per recordar

'El llarg silenci dels botxins' rememora episodis de la Guerra Civil i l'Holocaust

Xavier Castellón
GIRONA

Alfons Cama i Saballs (1952), nascut a Calonge, palamosí d'adopció, resident a Tarragona des de fa molts anys, és enginyer industrial jubilat i va començar a escriure als 60 anys, però ha aprofitat bé el temps, després d'haver passat per l'Escola d'Esriptura de l'Ateneu Barcelonès. Des del 2013, quan va debutar amb l'autobiogràfica *El camí dels*

cirerers, ha publicat sis novel·les, la més recent *El llarg silenci dels botxins*. Les cinc primeres van ser publicades per l'editorial Gregal, que va tancar a principis del 2020, i aquesta última ha arribat a les llibreries gràcies a la jove editorial Trípod, nascuda el juliol del 2018.

L'argument d'*El llarg silenci dels botxins* connecta directament amb el d'una novel·la anterior de Cama, *L'olor de la seva pell* (2017), que va ser finalista del premi Crexells. En aquell cas, narrava la història d'una família empordanesa, els Tibau, marcada com tantes altres

pels vestigis de la Guerra Civil. A *El llarg silenci dels botxins*, hi trobem la filla del protagonista de *L'olor de la seva pell*, Silvia Tibau, que voltant pel Mercat de les Pucetes de París, hi troba un anell del seu besavi. En aquell moment, l'Albert Novák, el seu company de maduresa, no sospita que el seu avi va ser un destacat membre de les SS en un camp de concentració alsacià, "l'únic de tot França en què es van gasejar jueus", com recorda Cama. "La retirada dels vençuts cap a la nació veïna o la foscor de la França col·laboracionista són aspectes que embolcalen les

Alfons Cama, amb el seu últim llibre ■ CEDIDA PER L'AUTOR

peripècies personals d'aquest relat", s'explica a la sinopsi d'una novel·la que transita entre Catalunya i França i que, segons el seu autor, "vol ser un gra de sorra per no perdre la

memòria, ara que ja estan morint els últims protagonistes i testimonis directes d'aquells fets". La novel·la es presentarà el divendres 2 de juliol a Santa Maria de Palautordera.

A més, Cama ha guanyat el premi La Verònica Carbonera de novel·la curta, amb *Un altre dijous de juny*, i prepara un conte infantil amb la il·lustradora Montse Buñuel. ■